

litik eller sikkerhedspolitik, men hvor vi kan vælge en egen vej ud i globaliseringen.

Det er præcis det, som hele selvstændighedsdebatten handler om. Den handler ikke om gamle konflikter eller konflikter mellem folkene. Den handler simpelt hen om, hvordan Færøerne kan udvikle sig på den bedste måde i den nye globaliserede verden, og derfor er det ekstra trist at opleve denne repetition af gamle teorier om, at Danmark er et folkeretsobjekt, og at Færøerne og Grønland ikke kan agere selvstændigt. De burde for længst, for længst være begravet. Man kaldte for 150 år siden her på Christiansborg denne holdning for den døde enhedsmagt. Man prøver at opretholde en død enhed, der ikke kan fungere, og hvor man altså med juridiske grundlovsargumenter prøver at inddæmme vigtige udviklingsmuligheder for to folk, som har stor respekt for det danske folkestyre, som har stor respekt for den danske grundlov, men som aldrig har vedtaget denne grundlov som sin egen, og som ønsker at vedtage sin egen grundlov.

Jeg synes igen, det er ekstra trist, at givet, at vi har stor respekt for den danske grundlov, som det danske folkestyres grundlæggende dokument, så oplever vi gang på gang også i udvalgsbehandlingen og svarene, som gives, at den selv samme grundlov, der ifølge dansk forståelse er grundlaget for det danske demokrati og det danske folks frihed, bruges til at begrænse og sætte juridiske forhindringer op for det færøske folks frihed til at udvikle sig frit i verden.

Det synes jeg er den politiske del af sagen. Fuldstændig uagtet alle juridiske spidsfindigheder er jeg grundlæggende uenig i den politiske idé, der ligger bag de to lovforslag, vi har behandlet, for de er alt andet lige et forsøg på at inddæmme nogle strømninger.

Jeg vil slutte med at spørge statsministeren, om der, når vi diskuterer Færøerne-Danmark-forholdene, ikke også ligger et strategidokument i Statsministeriet, der fortæller, hvordan Danmark skal forholde sig over for færøske selvstændighedsbestræbelser. Hvad er Danmark interesse eller Statsministeriets interesse i den udvikling, der er? Og kan statsministeren bekræfte, at der selvfølgelig også ligger en idé, et dokument om, hvordan man skal forholde sig til de her bestræbelser og gerne inddæmme dem under det danske rige?

Anfinn Kallsberg (FF):

Jeg må sige, at jeg er lidt ked af at føre færøsk indenrigspolitik herved i Folketinget i dag, for det her forslag har absolut været til debat i det politiske liv på Færøerne i mange år. Jeg sagde under førstebehandlingen, at den faktisk begyndte så langt tilbage som i november måned 2000.

Det er næsten 5 år siden, man begyndte på denne her plan om en overtagelseslov, sådan at hele selvstændighedsprocessen ikke skulle være en sag imellem Færøerne og Danmark, men en sag hjemme på Færøerne. Hr. Hogni Hoydal var med som vicelagmand på det tidspunkt og i en lang periode hen ad vejen.

Jeg er meget glad for dette her forslag, som vi her har til anden behandling i dag, for med vedtagelsen af dette forslag bliver det visselig på Færøerne, slagsmålet skal stå i fremtiden.

Det har i debatten her været fremlagt, at man ved at vedtage dette lovforslag fratager sig retten til nogle vitale områder såsom statsforfatning osv., men det er ikke det, der står i forslaget. Hvad er det egentlig, der står? Der står jo, at denne lov omfatter ikke disse her områder.

Det vil sige, at med dette forslag kan Færøerne efter forhandling med den danske regering, når de selv vil og er rede til det, har lavet den færøske lovgivning og har fået den økonomiske platform, overtage sag for sag helt dertil, at det kun er det ydre skel, som er tilbage.

KL 11.10

Derudover har alle partier her i Folketingssalen og statsministeren sagt, at den dag, den færøske befolkning tager beslutningen om at ændre disse forhold om de ydre skel i rigsfællesskabet og derved også overtage sin egen forfatning, udenrigs- og sikkerhedsområdet og alle de områder, som er tilknyttet suveræniteten, er man villig herfra til at medvirke til det færøske ønske.

Hvad mere har vi i dag mandat til, må jeg spørge hr. Hogni Hoydal, for det er den færøske befolkning og det færøsk valgte organ, Lagtinget, som skal tage den beslutning. Det skal selvfølgelig ikke vedtages i Folketinget og derefter sættes i værk på Færøerne. Det ville være den forkerte vej at gå.

Så jeg vil sige, at med vedtagelsen af lovforslag nr. L 169 og L 170, som hører sammen, har vi flyttet hele selvstyreprocessen hjem til Færøerne, og det er også dér, den hører hjemme. Så jeg kan absolut anbefale forslaget.

Jeg har givet et betækningsbidrag til dette her lovforslag for at vise, at man mellem Færøer-